

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ В ЦК ВЛКСМ

МОСКВА, 29 серпня. (Кор. ТАРС). Великим святом радянських юнаків і дівчат стане IV Всесоюзний зліт учасників походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Він відкривається в місті-герої Києві 4 вересня.

— Цей похід, присвячений славному 50-річчю комсомолу, — сказав завідувачий відділом спортивної та оборонно-масової роботи ЦК ВЛКСМ Б. Н. Рогатін на проведеному сьогодні в Центральному Комітеті комсомолу прес-конференції, — перетворився на масовий патріотичний рух юнаків і дівчат всієї країни.

У програмі зльоту багато хвилюючого, цікавого. Насамперед це урочисте відкриття зльоту на площі імені Ленінського комсомолу. Делегати зльоту продемонструють свої навички та вміння під час воснізованої гри «Мала операція», «Дніпро». Вони здійснять трудовий десант на ударну комсомольську будову

— Трипільську ДРЕС, в гроші, зароблені за цей день, будуть надіслані у фонд солідарності з героїчним народом В'єтнаму.

Солідарність з молоддю, яка бореться за мир, свободу і незалежність своїх країн, учасники зльоту продемонструють на мітингу.

Всесоюзний похід буде продовжено. Бюро ЦК ВЛКСМ підтримує ініціативу комсомольської організації Москви, яка запропонувала присвятити новий етап походу 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. На честь цієї знаменної події V всесоюзний зліт буде проведено в 1970 році на батьківщині Ілліча — в Ульяновську.

ЦК ВЛКСМ висловлює впевненість, — сказав наприкінці Б. Н. Рогатін, — що наступний зліт у Києві буде демонстрацією непохитної вірності комсомольців і молоді Ленінській партії комуністів, ідеалам батьків, готовності постійно зміцнювати оборонну могутність нашої Батьківщини.

Рік видання IX
№ 103 (959).

СУБОТА

31 СЕРПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН МОЛОДІ ПАРТІЇ КОМУНІСТІВ
ІМ. І. І. УЛІАНОВА
ІМ. І. І. УЛІАНОВА

ЗДРАСТУЙ, ВЕРЕСЕНЬ!

Похідними піснями і сурмами віддзвеніло піонерське літо. Але післязавтра воно знову розквітне в яскравих букетах школярів, оживе в їхніх спогадах. Так уже склалося, що в школі літ часу ведеться від початку нового навчального року. Тож кожен день цього року — комсомольського ювілейного — буде пам'ятним. До нього учні готувалися давно. Розшу-

кали сотні невідомих імен воїнів, посадили парки і алеї, збрали тисячі тонн металолому. Ця робота продовжуватиметься і далі тільки з подвєсною енергією, юнацьким завзяттям. Щоб 50-річчя свого комсомолу зустріти так, як належить ювілярам.

Фотомонтаж В. КОВПАКА.

ДО СТАНОВИЩА В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Після того як у Празі було обнародовано комюніке про радянсько-чехословацькі переговори і відбулись виступи Президента ЧССР Л. Свободи та Першого секретаря ЦК КПЧ О. Дубчека, трудящі Чехословащини широко обговорюють підсумки зустрічі в Москві.

Більшість населення ЧССР із схваленням сприймає ці підсумки і підтримує заходи, що їх намічають ЦК КПЧ і уряд ЧССР для згуртування всіх трудящих та нормалізації обстановки в країні, для виконання зобов'язань, які випливають з погоджених рішень. Виконуючи заклик Президента республіки, ЦК КПЧ і уряду ЧССР, трудящі вживають заходів для забезпечення безперебійної роботи підприємств промисловості, транспорту і зв'язку.

Але антинародні сили, які робили ставку на відрив Чехословащини від соціалістичної співдружності і реставрацію капіталізму в країні, не припиняють своєї підірвної роботи. Вони, як і раніше, намагаються викликати в країні настрої націоналістичної істерії, насаджувати анархію та безпорядок. Ось чому зразу ж після виступів Л. Свободи і О. Дубчека нелегальні радіостанції, які все ще діють у країні, контрреволюційне підпілля, провокатори почали запеклу кампанію проти погоджених рішень, прийнятих на радянсько-чехословацьких переговорах, проти позицій і заходів керівництва ЧССР.

З силами контрреволюції прямо змикаються антипартійні елементи, які намагаються розколоти Компартію Чехословащини і підірвати її боєздатність. В цій обєгановці від згуртованості, стійкості і рішучості Комуністичної партії Чехословащини, робітничого класу і всіх трудящих ЧССР, від їх послідовної боротьби за виконання погоджених рішень залежатиме те, як скоро вдасться докласти край зловорожій діяльності ворогів чехословацького народу, забезпечити порядок і спокій у країні. Зусилля Комуністичної партії і уряду, всіх трудящих Чехословащини, спрямовані на розв'язання цих завдань, зустрічають повну підтримку братніх соціалістичних країн.

27—28 серпня були опубліковані заяви багатьох комуністичних і робітничих партій, в яких підкреслюється важливе позитивне значення підсумків радянсько-чехословацьких переговорів, наради і консультації братніх партій соціалістичних країн, які відбулися у Москві. Врозраз з цими заявами йдуть виступи з Белграда. Тільки відступом від класових позицій можна пояснити той факт, що на відміну від інших комуністичних і робітничих партій керівництво Союзу комуністів Югославії продовжує активно підтримувати ревізійні сили в ЧССР, які блокуються з реакцією. До речі, буржуазні телеграфні агентства не без сарказму відзначили, що позиції Белграда щодо підсумків радянсько-чехословацьких переговорів цілком збігається з позицією Бонна.

У ці дні з усіх кінців нашої країни надходять повідомлення про те, що радянські люди палко схвалюють лінію ЦК КПРС і Радянського уряду, здійснювану разом з братніми соціалістичними країнами, спрямовану на захист соціалізму в Чехословащині. Радянський народ висловлює впевненість у тому, що підсумки радянсько-чехословацьких переговорів є важливим вкладом в успішне здійснення цієї лінії. В дальший розвиток радянсько-чехословацьких відносин, у зміцнення позицій світового соціалізму.

ТАРС, 28 серпня.

ЗДРАСТУЙ, ВЕРЕСЕНЬ!

Розмова з першим заступником міністра вищої і середньої спеціальної освіти СРСР М. Ф. КРАСНОВИМ.

Лише кілька днів залишилось до початку навчального року у вузах і технікумах країни.

— В ці дні, — сказав у розмові з кореспондентом ТАРС перший заступник міністра вищої і середньої спеціальної освіти СРСР М. Ф. Краснов, — в усіх учбових закладах країни підбираються підсумки вступних екзаменів, які щойно закінчилися. Близько 450 тисяч юнаків і дівчат стали студентами вузів, багато молоді прийнято в технікуми. Це — вчорашні робітники, службовці, колгоспники, школярі, демобілізовані воїни Радянської Армії, близько півмільйона чоловік навчаються в заочних і вечірніх вузах.

У минулому році вперше прийняли студентів недавно відкриті Хабаровський і Новосибірський інститути народного господарства, Уфимський інститут мистецтв, Челябінський інститут культури, Північно-Остінський державний університет і ряд інших учбо-

ЩЕ ОДИН ПОРІГ

вих закладів. У зв'язку з інтенсивним розвитком нових галузей промисловості вища школа починає з цього року широкую підготовку спеціалістів по таких нових галузях знань, як інженерна електроніка, автоматизація систем управління, прикладна математика, конструювання виробничої електронно-обчислювальної апаратури, та інших.

З кожним роком збільшується приріст у вузи і технікуми. Тепер у народному господарстві країни працює майже шість мільйонів чоловік, підготовлених радянською вищою школою. По числу студентів СРСР займає одне з перших місць у світі. Лише в минулому році вузи країни випустили 524 тисячі спеціалістів, з них понад 200 тисяч інженерів.

Партія ставить перед вищою школою завдання дальшого поліпшення підготовки висококваліфікованих кадрів, удосконалення навчального процесу. Велике місце у формуванні майбутніх спеціалістів відводиться виробничій практиці. Будучи органічною частиною навчального процесу, вона виграє приблизно третину загального «бюджету» навчального часу. У прийнятій недавно постанові Ради Міністрів

СРСР студентам-практикантам, зобов'язаним на робочих та інженерно-технічних посадах, встановлено додаткові ліьги. Так, поряд з зарплатою практикантам тепер буде виплачуватись стипендія. Це буде не тільки матеріальним заохоченням, але й підвищить зацікавленість в роботі і навчанні.

Як відомо, у формуванні майбутніх командирів виробництва важливе місце займає участь у науково-дослідній роботі. Студентські конструкторські бюро, кафедри вузів активно залучають юнаків і дівчат до розв'язання актуальних наукових проблем. Самостійною науковою творчістю тепер займаються близько 500 тисяч студентів. Багато їх досліджень представлено на виставках у вузах, демонструвалось на виставках СРСР. Згодом буде організовано кілька великих оглядів студентської наукової творчості.

Нове поповнення вищої школи, сказав наприкінці М. Ф. Краснов, як і все радянське студентство, повинно доказати максимум працьовитості, старання, молодого запалу, щоб стати гідною зміною, здатною розв'язувати завдання комуністичного будівництва.

(ТАРС).

ПОЗАДУ екзамени. Ще не стерлися в пам'яті зворушливі роки шкільні, випускний бал. Де ж прикласти свої знання, куди направити енергію молоді?

Керівництво і громадські організації, комітет комсомолу Власівського заводу залізобетонних конструкцій та виробів вдумливо турбуються про це задалегідь.

...Червоний куток заводу. Тут збираються

інженерно-технічні працівники, ветерани праці, комсомольці. Випускники школи — за гостей на «Дні відкритих дверей». Кадрові робітники і ті, хто недавно були такими ж новачками, розповідають про своє підприємство, продукцію, яка йде багаточисленним будовам країни, про чудових людей заводу. Після урочистої частини — невеликий концерт силами учасників заводської художньої самодіяльності. Потім цікава екскурсія по заводу. Молодь знайомиться з виробничими процесами, придивляється до роботи різних механізмів. Це стало вже доброю

традицією, якій не зрадили і в цьому році, коли комсомольська організація заводу прийняла в свою сім'ю нову групу випускників. Тепло і сердечно зустрічали їх заводчани. Але особливими турботами оточили двох дівчаток, які закінчили школу-інтернат, — Валю Односумову і Віру Говорун. Комсомольці - залізобетонники відразу ж залучили їх в кипучі будні своєї організації: дівчата співають в хорі, займаються в спортивних секціях. Не залишилася в стороні і профспілка. Голова заводського комітету К. Кириченко багато зробив для того, щоб подружок влашту-

вали в гуртожиток, щоб видали спецхарчування. Робітники й службовці заготовельного цеху, де трудяться юні арматурниці, допомогли придбати дівчатам все необхідне із взуття і одягу. А Валя та Віра з особливим старанням ставляться до своєї справи. Ось і перша радість: підготовлені майстром цеху Г. Факсєвою, дівчата успішно здали виробничий екзамен на 1-й розряд. І їх дівочі руки, які зовсім недавно тримали атестати зрілості, сьогодні вправно й швидко справляються із сталюю арматурою. Разом з подружками прийшли на завод товариші по школі-інтернату

Микола Чухало, Катя Полтавчук, Микола Стокозенко та інші. Не знаю, як складеться життя цих хлопців і дівчат, але на заводі вони стануть хорошими людьми, досвідченими спеціалістами. Їм тут допоможуть вибрати вірну стежку на широку дорогу життя. Бо комсомольські активісти разом з своїм вагажком Валентином Олишук повсякчас дбають, щоб вчорашній випускник школи найпершим своїм свідомим вважав робітничу гордість. В. ШКОДА, працівник редакції газети «Дніпровські вогні», м. Кременес.

...І Я БУДУ ГОРДОЮ

ЯГОДИ ЗБИРАЄ МАШИНА

БУВ у Ленінградській області. Там на полях колгоспів і радгоспів випробовували нову овочевою сівалку-культиватор, життя якій для колективів Кіровоградського державного спеціального конструкторського бюро по посівних машинах. Зупинилися в Красному Селі. Коли підбирали площу для культивування ягідників, уздрів дощ небажаний агрегат. Він теж випробовувався, тільки не на обробітку, а на збиранні агрусу.

Ягодозбиральна машина навчена на гідросистему трактора «ДТ-20». Вона з'єднана з восьми електровибірниками, основними робочими органами системи. Біля кожного електровибірника є уловлювачі, в які під час роботи й опадають ягоди.

Як же зриваються плоди? На електровибірник вмонтована спеціальна вилка, котра при вмиканні робить 33 коливання в секунду. Варто три-чотири рази торкнутися цієї вилкою до гілочок куша агрусу, і ягоди за кілька секунд опадають в уловлювачі.

Гідросистема трактора обладнана і спеціальним очисником з бункером. В ньому від ягід відбираються листки та інші домішки.

Важить машина 300 кілограмів. За годину вона може зібрати 150 — 170 кілограмів ягід. Обслуговує її один оператор і вісім підсобників. Агрегат в п'ять разів підвищує продуктивність праці і наполовину знижує затрати труда. Названим агрегатом можна збирати не тільки агрус, а й

ряд інших ягід, які до сьогодні можна було зривати лише вручну.

Ягодозбиральна машина «ЭЯМ-200-8» створена інженерами Кишинівського державного спеціального конструкторського бюро по машинах для механізації робіт в садах і виноградниках разом з колективом ряду інших науково-дослідних інститутів. Вона вже пройшла випробування в різних ґрунтово-кліматичних зонах країни і рекомендована до серійного виробництва.

М. ПОЖНОВ, інженер-конструктор Кіровоградського державного спеціального конструкторського бюро по посівних машинах.

ЯК У РІДНІЙ СІМ'І

Група в'єтнамців, які навчаються в Кіровоградській ШВЛП, нещодавно побувала в колгоспі імені Ульянова Новгородківського району. Вони ознайомилися з виробничими ділянками колгоспу, побували в тракторній бригаді, в дитячому садку, на плантаціях кукурудзи, сояшнику, цукрових буряків. Повсюди гостям дарували сонячні усмішки і квіти.

По закінченні робочого дня у сільському Будинку культури відбулася зустріч в'єтнамських друзів з молоддю та колгоспниками села. Вечір відкрив секретар парткому колгоспу І. П. Смаглюк. Гостей тепло вітали член бюро райкому партії С. Ф. Щербина, комсомолка В.-Кам'янської середньої школи Л. Жаботинська. Керівник в'єтнамської групи Дау Фіет розповів про героїчну боротьбу свого народу з американськими агресорами.

— Ми дуже вдячні, — сказав на закінчення Дау Фіет, — за теплу зустріч всім жителям с. В. Кам'янки. У вашій країні ми відчуваємо себе як в рідній сім'ї, відчуваємо братерську дружбу і солідарність усього радянського народу з нашою країною.

Після закінчення вечора біля Будинку культури ще довго точилися розмови між в'єтнамцями та молоддю села, лунали радянські та в'єтнамські пісні.

В. НЕСТЕРЕНКО, секретар Новгородківського райкому комсомолу.

На фото: в'єтнамські друзі на колгоспному лану. Фото М. ВАРИВОДИ.

ЗДРАСТУЙ, ВЕРЕСЕНЬ!

ЧАРОДІЙ ТОБІ ІМ'Я

НА ВЧИТЕЛЬСЬКИХ КОНФЕРЕНЦІЯХ

Ось і знову зібрані представники майже двохтисячної армії освітян м. Кіровограда на свою традиційну щорічну нараду. Говорити їм було про що. Бо проходила вона (хай вибачать мене читачі за банальність) в особливих обставинах. Вона зв'язана із завданнями, які поставили республіканський та Всесоюзний з'їзди вчителів.

Проблем піднімалося багато: про перехід до загальної середньої освіти, про поліпшення навчально-виховної роботи (найбільш актуальне), про підготовку до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна, а головне — про роль вчителя як свідка розумного, доброго, вічного.

Ця тема червоною ниткою пролягла через усю доповідь завідуючого міською т. Сквіри і майже всіх виступаючих.

Тому епіграфом до цього річної наради вчителів можна було б поставити слова видатного педагога К. Д. Ушинського про те, що вчитель живе до тих пір, поки він вчиться. Коли ж він перестав сам вчитись, в ньому вмирає вчитель.

Справді, зараз з учителя, як ні з кого іншого, вимагається дуже багато. Це і знання (перш за все) свого предмету, і обізнаність з новинками літератури і мистецтва, з подіями міжнародного та внутрішнього життя, це культура поведінки. Слово, сьогоднішній учитель — це людина високого інтелекту. Бо, підкреслював виступаючий на нараді директор Павлівської середньої школи Герой Соціалістичної Праці В. О. Сухомлинський, коли вчитель не буде займатись самоосвітою, то учні, маючи сучасні джерела інформації, переростуть його. А що ж то за вчитель, коли він не може відповідати на численні «чому?». Та й хіба може замінити радіо, кіно, телевізор задушевну розмову з учителем?

Робота учителя міста і області відповідає сучасним вимогам. Вони користуються не лише повагою, любов'ю, а й об'єктом законності, насладування.

Випускниця однієї із шкіл Олександрії своїм письмовим твором закінчила першованним зверненням до вчителя, зверненням його роботи, схожою на роботу чародія. Учень слова «Учитель» написала з великої літери.

Про що це говорить? Про те, що учитель — це частина долі випускника, це людина, яка визначила його ідеали.

Хороший учитель, підкреслювалося на з'їзді вчителів, продовжує себе, свої знання у своїх учнях, в їх серцях і умах.

До таких треба віднести В. Д. Запаренко (школа № 2), Р. Л. Пономаренко (школа № 4), Г. В. Козак (школа № 13), Г. Т. Андімоу (школа № 6) і багато інших.

І навіпаки. Якщо вчитель слабкий, якщо його власні знання відстають від розвитку науки, то його слабості передадуть в майбутнє через його учнів. Нічого гіршого за це бути не може.

Як не прикро, але т. Сквіра мусив констатувати, що в місті є ще й такі вчителі, які не працюють над підвищенням свого наукового і методичного рівня, відстали від розвитку науки, основи якої вони викладають, забули те, що й знали за обсягом шкільної програми.

Ці вчителі, говорячи формально, допускають брак в роботі. Але якщо виробничий брак підлягає виправленню, то що можна говорити про педагогічний брак? Чи не він є причиною тих фактів, які навіла у своєму виступі т. Савицька — інспектор дитячої кімнати міліції?

III. Вчитель — професія особлива. Тож, як кажуть, великому кораблю — велике плавання. Багато вчителів дано, багато від нього і вимагається.

Г. ПРОКОПЕНКО.

ЗУСТРІЧ—ПРОВІДИ

Льба Шевченко, Віра Тащук, Ніна Штанова... Тринадцять молодих спеціалістів (як прийнято іменувати), що приїхали з різних вузів, але з однією метою — поповнити вчительську сім'ю.

Всі вони сидять у президії щорічної наради вчителів, вслухаються в кожне слово виступаючих.

Ось на трибуну виходить Оксана Іванівна Ліпунцова. Наш голова райкому профспілки. На цей раз вона не виголошувала

настанов. Оксана Іванівна звернулася до молодих колег із словом-привітанням від учителів району. А потім кожному вручила трудову книжку і букет квітів.

— Ми сподіваємось, — сказала О. І. Ліпунцова, — що ви будете гідним поповненням нашої сім'ї, наслідуватимете традиції таких вчителів і наставників, як директор Шестаківської допоміжної школи Захар Омельянович Чернуха та заступник директора Ганнівської середньої школи Іван Петрович Сокурченко...

М. ВОЙНАЛОВИЧ, інспектор Кіровоградського району.

БУЛИ ТО ДНІ НАМ ВТІХОЮ

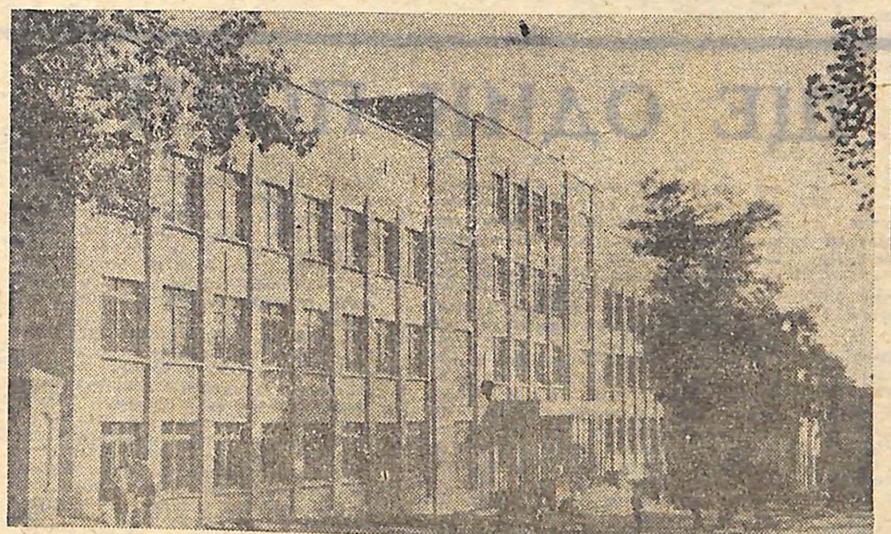
Через кілька днів розпочнеться новий навчальний рік. Хлопці та дівчата повернуться в школу загорілі, змужнілі, з мозолястими руками. Щороку під час літніх канікул допомагають хліборобам артілі імені Чкалова Голованівського району старшокласники. Одні з них влаштовуються на постійну роботу. Комсомольці Василь Загородній та Ніна Майстренко, учні десятого класу,

працювали помічником комбайнера і дояркою, інші — на перевезенні зерна від комбайна на тик і до станції. Ще раніше, коли людей насвітанку будили жива підихами стиглої пшениці, юні помічники В. Андрющенко, М. Тарасенко, Л. Швець та інші працювали нарівні з дорослими.

Тепер учні силосують зелену масу, возять її від

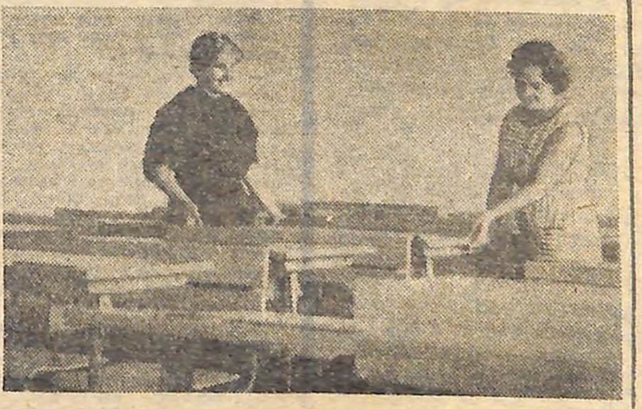
збиральних агрегатів до траншей.

І вночі площа колгоспного току залита яскравим світлом електричних ламп. Серед живих метушливих тіней є й старшокласники К. Дудник, В. Загородній, О. Патлачук, З. Швець. Трудлюбиві дівчата. Це їх останні трудові дні. І як приємно, що той труд для школярів відпочинком був. Л. ПОЛІЩУК, юнкор.

Біля приміщення п'ятої школи сьогодні ще господарюють будівельники управління № 1 тресту «Кіровоградпромбуду». А післязавтра сюди прийдуть справжні господарі — школярі. Вчителям, як і дітям, іноді властива нетерплячість. Інакше б не прийшли Людмила Максимівна КОЛЮДА і Галина Олександрівна ГЛУЩЕНКО так рано у свій клас. Та їх зрозуміло, бо післязавтра вони разом із своїми учнями справлять своє трудове новосілля у цій же школі.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

ФАКТ!

19 тисяч вчителів на сьогодні працює в школах області.

27 шкіл на 6324 місяця здано до нового навчального року.

500 вчителів з вищою і середньою освітою направлено в школи області.

Учні 7012 класів закінчили минулий навчальний рік без дзвонів.

118 випускників кіровоградських шкіл закінчили із золотими та срібними медалями.

ЗУСТРІВСЯ З ЮНІСТЮ

Дні перебування на зльоті ветеранів комсомолу були не тільки днями зустрічей з молоддю, а й хвилюючими днями зустрічей з своєю юністю. Це тут, на зльоті, я знову зустрівся з Мироном Камінським, Леонідом Дмитренком, Іваном Долговим, Семеном Трегубом і з багатьма іншими

комсомол виконував різні доручення партії і, головним чином, вчився. Вчився історії класової боротьби, історії партії, вивчав біжучу політику. Комсомол, вчився, мужнів і співав: «Наш паровоз, вперед лети, в коммуне останков, другого нет у нас пути, в руках у нас винтовка...» та інші революційні пісні. Читали вірші В. Маяковського, вивчали «Капітал» К. Маркса, «Діалектику природи» Ф. Енгельса.

Комсомольці працювали невтомно фізично і розумово, віддаючи повністю революції. Вдень працювали на підприємствах і в установах, а вечорами проводили політико-виховну роботу серед молоді в підшефних дитячих будинках і селах, антирелігійну пропаганду серед всього населення.

У боротьбі з бандитизмом і контрреволюцією комсомол не знав спокою, не спав ночами.

У романі Миколи Островського «Як гартувалася сталь» є місце, де ска-

зано, що люди, відкриваючи ранком ставні вікон, запитували перехожих: «Яка у місті влада?» Подібна картина була і в Єлисаветграді. Влада часто переходила з рук у руки — Махно, Григор'єв, Петлюра, Маруся Никифорова, Слащев. І прихід кожного з них у місто — це смерть і слези простого люду, страти борців за владу Рад. Так, Емма Цісарська була повішена в 1919 році генералом Слащевим на площі. При вході на площу вона була першою, а одинадцятим з тих, кого вели на страту, був Андрій Стриженко. Всі вони були комуністами. Та ніщо не могло злякати борців за нове життя.

Як було приємно через кілька десятиріч знову зустрітись з першими піонерожатами і організаторами першого піонерського табору в червні 1925 року в селі Червоновершці, з першими організаторами піонерських походів Власом Івановичем Колесниковим та іншими.

На зльоті я зустрівся знову з своєю юністю і з юністю 60-х років. І приємно було нам, ветеранам, бачити, що нинішня молодь, як і ми в свій час, невтомна в праці і навчанні, вірна заповітам Ілліча.

М. ДЯЧКОВСЬКИЙ,
комсомолец з 1923 року.

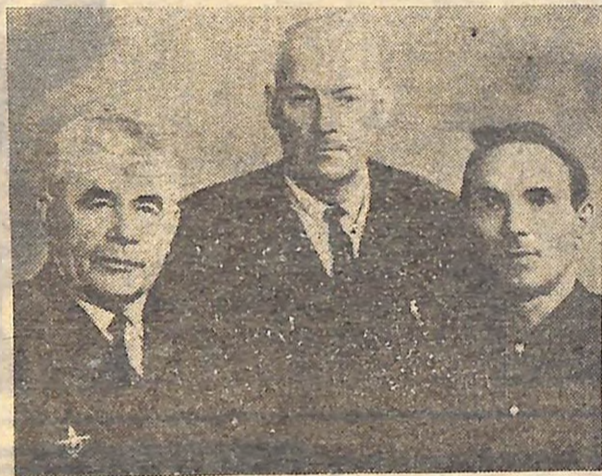

М. С. Дячковський в 20-х роках.

дорогими людьми, з якими довелося зазнати і радостей, і прикростей в буремні роки становлення Радянської влади.

Комсомол Кіровоградщини нероджувався у вогні громадянської війни, коли білі генерали і різні банди намагалися знищити кращих людей. Бандити вчинювали погроми, вбивали й тихо, за рогу. Так, оратора Комуністичну спілку застрелили в 1920 році прямо на вулиці.

І в цей період голоду, тифу і холери молодь Кіровограда об'єдналася в політичну організацію — Комуністичну Спілку Молоді. З самого початку

Ось вони друзі юності, ветерани революції, земляки (справа наліво): М. С. ДЯЧКОВСЬКИЙ, С. І. ДОЛЖЕНКО, Г. Г. ЛАЗАРЕНКО.

ЗДРАСТУЙ, ВЕРЕСЕНЬ!

— Не хинкай, — говорить Тая ЧЕРНЕГА своїм подружці. — На той рік і тобі мама випить таку ж форму.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

• НА СТУДЕНТСЬКОМУ МЕРИДІАНІ

СЛУХАЄ ВІТЕР...

Крим. Радгосп імені Фрунзе Сакського району. Для комсомольського студентського загону Кіровоградського педагогічного інституту ці слова викликають приємну згадку. Спомин про трудові будні в сонячному привітні ому краї.

...Останні комсомольські збори перед від'їздом. Розкинули розкішні шати могутні дуби. Звабно манить трава зеленим килимом. Похилив голову солдат, піби на мить задумавшись про героїв братської могили. Мовчить. Мовчать усі — хвилину. Потім розгортається жвава дискусія, обговорення місячної діяльнос-

ті комсомольського колективу. — Кіровоградці, — говорить секретар місцевої комсомольської організації В. Антоненко, — своєю працею, громадською діяльністю заслужили повагу з боку робітників і управління радгоспу.

16 лекцій і бесід прочитали і провели комсомольці з фрунзівцями і робітниками сусідніх радгоспів. І. Ткачук, командир загону, розповідає:

— Хлопці організували футбольну команду, провели чотири зустрічі з місцевими футболістами і приїжджими студентами. Цікавим був турнір з стокліткових шашок. Наш Титарен-

ко переміг, зайняв перше місце.

В селах Іванівці, Вішицькому, Роздольному, в радгоспах кримчани радо зустрічали концерти кіровоградської молоді. Разом з школярами комсомольці упорядкували дві братські могили, допомагали школярам.

— Перше «бойове хрещення», — ділиться думками А. Грабенко, — піонерська практика, принесла нам радість праці з дітьми, пізнання дитячих поривань і мрії.

— Завдання, яке стояло перед вами, — запевнив інструктор Сакського райкомом комсомолу В. Добров, — виконане успішно. Тут, на кримській землі, ви не осоромили честі кіровоградських комсомольців.

Ф. КРИВИЙ,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського педінституту імені Пушкіна.

ВИ НАМ ПИСАЛИ

«Я вже старий, але передплачую і читаю вашу газету, — пише нам житель Добровеличківки член КПРС з 1923 року Ю. А. Фрединський. — Звертаюся до вас з проханням розповісти про життя і смерть колишнього секретаря Новоархангельського райкому комсомолу Ольги Захарівни Бражко. Мені відомо, що це відважна дівчина, за фахом вчителька, під час фашистської окупації вела роз'яснювальну роботу серед населення. І разом з комуністом Юхимом Дячком схопили окупанта і розстріляли в лісі».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Шановний Юхим Андрійович! В Новоархангельському районі вліде наш спеціальний кореспондент.

ТВІЙ СВІТОГЛЯД

БАПТИЗМ — одна із течій протестантизму. Його виникнення відноситься до початку XVII століття, а назва походить від грецького слова «баптисес», що означає «хрестити». Перші громади баптистів виникли в Англії, потім — в Америці, ще пізніше — в Німеччині і в 60-х роках минулого століття — в Росії. В наш час баптизм — найбільша і найшвидше розвивається протестантська церква. В усьому світі число її послідовників нараховує понад 23 мільйони чоловік, з яких близько 19 мільйонів проживають в Сполучених Штатах Америки. Там же перебуває і Всесвітня рада баптистів.

Баптизм, як і всяка протестантська церква, визнає «Богодуховенність» і Старого, і Нового завітів, але як буржуазна течія в християнстві найбільш відкрито закріплює класовий свій набір. Присвоюючи своє впровадження до буржуазної ідеології, баптистські громади все більше і більше відвертаються від колишніх ідей гуманізму і людської гідності і все відвертіше протиставляють свої погляди революційній боротьбі народних мас.

Використавши християнську ідею про «гріховність» людей, вони не лише вважають, що перетворення суспільства можливе тільки внаслідок моральної зміни людей, але й підкреслюють свою основну ідею про те, що людина зовсім нездатна удосконалитися власними силами, а тому вона повинна всі надії покладати на Христа, на його споквітну жертву. Саме тому баптизм відкидає здатність людини покінчити із соціальним злом власними силами і розглядає людину лише як «інструмент» бога. Не дивно, що таке твердження співпадає з ідеологією буржуазії, і тому в останні десятиріччя спостерігається зростання впливу баптизму в капіталістичних країнах.

Важливою стороною баптистського впровадження є вимога того, щоб кожний сектантин вважав себе «загиблим грішником». А тому в людині, яка розуміла, як говорити баптисти, власну нікчемність і безперспективність щодо небесної відплати, збуджується потреба в богах не тільки як у творців Всесвіту, але й в єдиному спасителі, якого ніщо замінити не може. На нього тепер покладає «грішник» всі свої надії, і собі він уже не належить. По суті, людина починає жити уже не для себе, а для бога. «Жити тільки для гос-

пода, — говорять сектанти, — означає не мати більше себе на увазі, інакше кажучи, вважати себе мертвим за Христом, похованим». Отже, вступаючи в секту, людина повинна порвати зв'язки зі всім земним і віддатися богу, або, як говорять керівники сект, людина вмирає для колишнього життя і народжується для нового. Закінченість баптистських громад, в яких віруючі повинні бути рівними тільки в усвідомленні своєї нікчемності, своєї негідності і всі свої помисли спрямувати на придбання «небесного Хапана», — ось що

БОЖИЙ «ІНСТРУМЕНТ» ЧИ ВОЛОДАР СВІТУ?

Баптизм і сучасність

становить основу особливостей баптистського культу.

В умовах радянської дійсності, коли трудящі нашої країни успішно будують комуністичне суспільство, надзвичайно важко баптистам не звертати увагу на те, чим живе вся наша країна. Баптистські керівники розуміють, що їм не вдається паралелювати вплив наших суспільних змін на свідомості віруючих. Навколишнє життя неминує впливає на них. А тому спостерігається все більше спроб пояснити ці зміни в доброзичливому для баптизму плані. Саме реальними змінами в психології і інструментальними викликає нове ставлення баптистів до ідеалів комунізму.

Зокрема, Велику Жовтневу соціалістичну революцію вони пояснюють наслідком передбачених священних книг. «Ми, віруючі в Христа, повинні добре знати, що господь наш, що керує народом і царствами, на місце тюр-

ми народів — царської Росії побудував славетний радянський лад. Це сталося на основі писання». В останній час подібні висловлювання проповідників можна почути і в зв'язку з Програмою КПРС, і в зв'язку з моральним кодексом будівника комунізму.

«Я голосую за нову Програму партії, голосую за комунізм, бо ідеї комунізму святі, вони запозичені із святого писання», — говорить один проповідник. Його підтримує інший: «Адже загальновідомо, що такі слова як Мир, Труд, Свобода, Рівність, Братерство і Щастя здійснювалися учнями Христа на практиці. У програмі перелічуються ці принципи, але можна було б послатися на висловлювання святого писання, де вони викладені. Невипадково їх шість. Це число символізує шість днів творення». Уже ці дещо прикладі свідчать про те, що баптистські проповідники хочуть навізати думку віруючим, що ідеали комунізму є по суті наслідком впливу християнства. На основі цього рядовий баптист може ширі вірити в комунізм, але він вважає, що це здійснення волі божої для його спасіння. А тому словесне визнання комунізму не стирає тих глибоних, принципових суперечностей, протилежностей, які існують між ідеологією баптизму та ідеологією наукового комунізму.

Для наукового встановлення зазначеної різниці, розглянемо ставлення до праці. Останнім часом проповідники баптизму багато говорять про те, що всім необхідно трудитися. «Виходячи з священного писання і вказівок нашого уряду, і ви, брати і сестри, повинні чесно трудитися, не шкодуючи сил. Адже сам Христос за своїм соціальним станом був «із трудящих», і «часто йому навіть ніколи було їсти — так він трудився».

Але для чого трудитися? Для того, каже баптистський проповідник, що це заповідь святого писання, що без цього не можна потрапити в царство небесне. Людина ж так і залишається безсилою в цьому світі.

В таких міркуваннях повністю зберігається принципова несумісність комуністичного і баптистського ставлення до праці. Ставлення до праці сектанта-егоїста, який в цьому вбачає своє особисте спасіння, немає нічого спільного з комуністичним ставленням до праці, як до свідомої, патрістичної творчості нового суспільного ладу, ставлення, в основі якого лежить впевненість людей у своїх творчих силах, відданість інтересам суспільства.

Виходить, що коли баптисти і шукають словесного визнання окремих сторін діяльності нашого суспільства, то по суті все їх впровадження залишається таким же реакційним.

Своєрідно визначають баптисти і своє ставлення до науки. Сучасна наука широким фронтом наступає на догми релігії, на кожному кроці показує необгрунтованість біблійських міфів про створення світу, людини, розвінчує ідею надприродності світу, а цим самим підірває основи баптистської віри, основаної на Біблії. Віруючі не можуть не відчувати впливу наукових знань, а тому проповідники сект намагаються приховати протилежність науки і релігії. Вони твердять, що баптизм і наука займаються різними речами. Релігія йде від бога, а наука є наслідок «пропащі» людини. Все, що виходить з її рук, — «мертве», «примітивне», «недосконале». «Люди із наукою і без науки, — говорять вони, — безпорадно блукують в темряві, блудять у пільмі гіпотез і теорій, забуваючи, що у нас є можливість бачити істинне світло одкровення божого». Наші досягнення в зльованні космосу приписуються не розуму і мудрості людини, а богу. Всі супутники, які людина запускає в небо, свідчать про могутність і мудрість бога, який створив людину, здатну будувати складні машини для пізнання божественного всесвіту».

В подібному плані в баптистських громадах ведеться ідеологічна обробка віруючих і з питань морального життя людей.

На основі сказаного можна зробити висновок, що баптизм всіма силами намагається пристосуватися до умов нашої дійсності, розширити свій вплив, але його впровадження за своїм змістом залишається антинауковим, антигуманним, і ніякі хитрої босоголові не зможуть приховати його релігійно-ідеалістичної ідеології.

Боротьба проти впливу релігійного сектантства є важливою ділянкою наших атеїстичних кадрів. Їх завдання полягає в тому, щоб своєю копійкою, високо гуманістичною роботою допомогти віруючим звільнитися від пут сектантської віри і відчувати всю повноцінність життя справжньої людини в цьому неперотроцно прекрасному і складному світі.

П. РЯБОЙ,
голова бюро обласної атеїстичної секції товариства «Знання», член позататного відділу редакції по пропаганді атеїстичних знань.

ВІД ДНІПРА ДО МОЗЕЛЯ

ЦІКАВИ ЗУСТРІЧІ

...Слюсар поклав інструмент. Крізь вікно подивився у голубу далечину. На хвилинку замишлявся. І ось знову силляється дрібно сріблясті опилки.

На заводі вапняно-кремнеземистих конструкцій Григорій Федорович Маломуж трудиться трохи більше двох років. Він лагодить гідралічні підйомники, золотники повітряних розподільників, різноманітні насоси, циліндри. Робота ця вимагає від ремонтника особливої точності і середньостепенності. Відремонтвані ним механізми мають такий вигляд, ніби щойно виготовлені на заводі.

Але головна одинка роботи Григорія Федоровича — це безперервна і надійна експлуатація пневматичного і гідралічного обладнання.

— Золоті руки у слюсаря, — говорять на заводі.

І ось, коли мова заходить про руки, Григорій Федорович пригадує роки війни. Гарячі бої на схилах Дніпра, вулицях Миколаєва, Харкова. В центрі міста Херсона в кількох метрах від білці вилучив важку міну. Жовто-рожеве полум'я шугонуло над верхівками дерев. Намагався повстати, та руки... Руки були важко поранені. Понад дві доби непритомним лежав у куцах солдат. Знайшли його діти. Після госпіталю старший сержант знову на фронті. Знову крокує крізь дим і полум'я.

Аж ненароком — лолон, коңц-табїр.
В травні 1943 року Григорій Федорович Маломуж піс-

ля втечі з табору «Ельзас-Лотарінґія» блукає в лісах Франції вздовж річки Мозель. В кишенях ані крихтинки хліба. Для солдата це не головне. Затягнувшись би хоч раз димком махоркою. Димком тютюну, з рідних українських степів. Для цього підійшло б і листя папороті. А від чого їх припалити?

Два тижні Григорій Федорович пробрався лісом крізь чагарник. Нарешті доплетався до костюла, який розташувався неподалік від селища Малом. Саме в ньому перехувалися французькі месники. Позапайомити Григорія з маки (партизанами) допомогла черниця Ельза Джарі.

Вже через місяць 1943 року Григорій Маломуж організує групу народних месників. В повітря залетали переправи, німецькі танки, автомашини, гармати...

В березні 1945 року командир групи Г. Ф. Маломуж за успішне виконання бойових завдань був відзначений французькою урядовою нагородою — медаллю «ДАМ» (Добрової армія маки).

Це ромб, на якому викарбувавши ліс. На фоні лісу Ейфелева башта, а поряд з нею стоїть партизан з автоматом в руках.

Нагороду народному меснику вручило командування французького партизанського руху.

Е. ЯРУШОК,
працівник районної газети.
м. Кремгес.

ПРЕКРАСНА посада на землі — бути людиною. Ці горьковські слова стали лейтмотивом нового художнього кінофільму «ПО РУСИ».

— Нам хотілося, — розповідає режисер Ф. Філіпов, — створити щось відмінне від уже існуючих екранізацій Горького — показати в кіно світ, відображений в оповіданнях, очима самого письменника. Показати Горького — свідка й учасника подій, описаних ним пізніше в його чудових творах. Я хотів створити фільм за мотивами оповідань Горького, проте ні в якому разі не збірник кіно-

НАЙВИЩА ПОСАДА НА ЗЕМЛІ

— НОВИНИ КІНОЕКРАНА

новел, — це було б куди простіше, — а цілісну кінознавство з єдиним сюжетом, в єдиному стильовому ключі і, головне, з Горьким у центральній ролі.

Всімнадцятилітній Аліоша Пешков мандрує по Русі. Він вирушає з Нижнього Новгороду, їде через Україну, Крим до Тифліса. В дорозі йому зустрічаються різні люди. Зустрічі з ними дали багатий матеріал для творчості майбутнього Горького. Молодий Аліоша Пешков на все життя зрозумів велич народної душі.

Герої фільму — це герої горьковських оповідань «Кон-

валов», «Двадцять шість і одна», «Вийді», «Жінка», «Мій супутник», «Одного разу восени».

В ролі Аліоши Пешкова знявся Олександр Локтев. Глядачам добре відомий цей артист за кінофільмами «Прощайте, голуби», «Я їду по Москві». Крім нього, у фільмі грають такі популярні актори, як Людмила Чуріна, Наталія Велічко, Світлана Савелова, Роман Філіпов, Іван Лапиков та інші.

ЗОРИ І СОЛДАТИ — новий художній кінофільм студії «Мосфільм» і «Ма-

НА ЕКРАНИ країни виходять повторно цікаві кінофільми, які по праву можна віднести до радянської кіно-класики:

— «ДНІ» — екранізація спектаклю МХАТ'у за однойменною п'єсою М. Горького. В головних ролях — А. Тарасова, А. Грибов, П. Масальський та інші. Виробництво кіностудії «Мосфільм», 1952 рік.

— «ОНІГА-ВОЛГА» — нестарої музична комедія з славетними Любов'ю Орловою та Ігорем Ільїнським в головних ролях. Виробництво «Мосфільм», 1938 р.

— «ЗОЛУШКА» — «Ленфільм», 1947 р.

ХАНОВСЬКА кіностудія показує новий фільм «БУРЯ ПІДНИМАЄТЬСЯ». Це розповідь про те, що найбільше хвилює зараз в'єтнамських митців, — про спонсину героїзму венародну війну проти американських агресорів.

Величезний ризик, величезна швидкість, страшна самотність. Це життя юнців, улюбленців публіки, «зірок», що згоряють на високій швидкостях. З цим життям знайомить глядача новий американський фільм «ВЕЛИКИЙ ПРИЗ».

У головній ролі — відомий французький кіноартист і співак Ів Монтан.

ОПУЛЯРНА французька артистка Мішель Мерсьєр, знайома радянським глядачам за фільмом «Грім небесний», знялася у кінофільмі «АНЖЕЛІКА І КОРОЛЬ». Це оповідь про часи правління Людовика XIV.

ОЛЬСЬКІ кінодокументалисти зняли фільм про мужність в'єтнамського пар-

торам і реставраторам, які відновили з руїн чудові палаци Ленінграда.

Фільм нагороджений дипломом першого ступеня на огляді-конкурсі, що недавно закінчився в Києві.

На знімках: кадри з фільмів «По Русі» (внизу), «Зори і солдати».

Сторінка

Павла вабить небо. Чимало зусиль доклали хлопці, щоб змайструвати модель бойового літака «Петяков-2», але працював він не марно. На 27 республіканських змаганнях юних авіамоделістів гуртківців обласної станції юних техніків виборов срібну медаль.

Фото В. Ланського.

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ВОГОНЬ

ГЕНУЯ, 29 серпня. (ТАРС). Вогонь XIX Олімпіади зробив першу зупинку на своєму довгому шляху в Мексику. Корабель, на борту якого олімпійський факел прибув з Греції, був зустрінутий гарматним салютом. Італійські спортсмени перенесли вогонь на берег, і потім жінка сестрафета доставила його до будинку, де мав великий генуезець Христорфор Колумб.

«Переночували» в Генуї, олімпійський вогонь сьогодні був доставлений на борт італійського парусника «Паліуро». Гімнаст Ренато Фіджінно вручив факел капітанові судна. В супроводі кількох яхт «Паліуро» сьогодні вийшов у море і взяв курс на Барселону. Чекають, що він прибуде в порт призначення вранці в суботу 31 серпня.

Далі олімпійський вогонь повторить маршрут славнозвіс-

ної подорожі Колумба, яка привела до відкриття американського архіпелагу. З іспанського порту Палос олімпійський факел вирушить в один з найбільших мексиканських портів Веракрус, «завернувши» на острів Сан-Сальвадор, де Колумб висадився 12 жовтня 1492 року.

За день до відкриття Олімпіади олімпійський факел буде встановлено в стародавньому мексиканському городищі Теотіуакан, розташованому за 40 кілометрів від мексиканської столиці, де височать знамениті піраміди Сонця і Місяця. А наступного дня — 12 жовтня мексиканські спортсмени принесуть факел у столицю. Право запалити вогонь XIX Олімпіади вперше за всю історію цих змагань буде надано жінці — 20-річній Енрікеті Баєлаю.

У ДОРОЗІ

І СМІХ, І ГРІХ

АСТРОНОМ
У нього була така думка про астрономію: «На біса здався Чумацький шлях, коли корисні з нього, як з козла молока?»

ОРБИТА І АПОГЕЙ
Щосуботи вони виходили на орбіту. В перигей була «Кулінарка», в апогей — витверезник...

НЕ ОБРАЖАЄСЯ...
Коли чергова ділячка дала тобі зласса, не ображайся: не те, чого не астигла зробити попередня.

В. СТЕПАНОВ,

ЛІРИК
Бажаючи стати ліриком, він купив собі ліру.

РЕП'ЯХ
Реп'яха обходили при зустрічі не тому, що боялися його

В. О.
Побувши один день в ролі в. о. Волка, Зєць сказав: «Ну й робота! Хай їй грець!»

ПОПУГАЙ
Попугай на все горло кричав, що хоч Попка й дурень, але про все він має власну думку.

ПОРІВНЯННЯ
— Дітсно, — погодився Волк з Ведмедем, — Черепашка сується дуже повільно, але коли порівняти її з Раком...

Є. РЕГУШЕВСЬКИЙ,

м. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 1 вересня. Перша програма. 9.00 — Радіока гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Теленовини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». Тележурнал. (М). 10.30 — Альбом природи. (М). 11.00 — Для юнацтва. «Лукомор'я». Літературний альманах. (М). 12.00 — Інтербачення. Для школярів. Телевізійне агентство «Піонерія». (Київ) — Львів — Ташкент. 12.30 — Сьогодні — День працівників газет і нафтової промисловості. «Українська нафта». (К). 12.50 — «ТЕК-68». (К). 13.35 — «Борці за народну справу». «О. Г. Шліхтер». (К). 14.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. Репортаж з танкового училища. (Ульянівськ). 15.00 — «Музичний кіоск». (М). 15.30 — В ефірі «Мелодист». «Віщий вогонь». (Сімферополь — Одеса — Київ — Ленінград). 16.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 18.15 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 19.00 — Перший СРСР з футболу. «Діагноз» (Київ) — «Нефть» (Бзук). 20.45 — «Камертон доброго настрою». (Львів). 21.30 — Художній фільм. (К).

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

НЕДІЛЯ, 1 вересня. 9.00 — Гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Телевізійні новини. (М). 9.30 — «Будильник». (М). 10.00 — Телевізійний журнал. «Для вас, жінки». (М). 10.30 — «Альбом природи». (М). 11.00 — Літературний альманах для юнацтва «Лукомор'я». (М). 12.00 — Телевізійне агентство «Піонерія». (М). 12.30 — «Українська нафта». (К). 12.50 — «ТЕК-68». (К). 13.35 — «Борці за народну справу». (О. Шліхтер). (К). 14.00 — Концерт Червонопрапорного ім. Александрова ансамблю пісні і танцю Радянської Армії. 15.20 — Кінохроніка. 15.30 — В ефірі «Мелодист». (М). 18.15 — «Сім днів». Міжнародна програма. (М). 19.00 — Футбол: «Діагноз» (Київ) — «Нефть». 20.45 — «Камертон доброго настрою». (Львів). 21.30 — Кінопрограма.

ПОНЕДІЛОК, 2 вересня. Перша програма. 11.00 — «Сільська вчителька». Художній фільм. (Кіровоград). 17.00 — «Здрастуй, дівр шкільний і клас». (К). 17.40 — Телевізійні класи. (К). 18.00 — «Година Батьківщини». «СРСР — 2 вересня 1968 року». (М). 19.00 — «Принци в солдатах». I, II і III серії. (Угорщина). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — До початку нового навчального року. (Кіровоград). 21.25 — Наші оголошення. (Кіровоград). 21.30 — «Люди нашого епохи». «Посади свою чобуток». (Кіровоград). 21.45 — Я. Волчек. «Фізика і лірика». Спектакль Московського драматичного театру на Малій Бронній. (М). Друга програма. 21.15 — До

АДРЕСА ТЕЛЕФОНІ м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36. «МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. г. Кіровоград.